

Beste partijgenoten,

Na het enerverende debat van afgelopen woensdag in Provinciale Staten las ik 's avonds in bed, als vorm van afsluiting en op zoek naar enige duiding van een voor mij en onze partij hectische week, nog enkele bladzijden uit John F. Kennedy's boek *Portretten van moed*. Daarin citeerde hij onder andere Ernest Hemingway, die de definitie van moed in het openbare leven terugbracht tot 'elegantie in de vuurlinie', ondanks het gevaar voor de beschadiging van eigen loopbaan, populariteit of zelfs reputatieschade.

Hoeveel moed heeft Ard getoond door als politiek leider en als gedeputeerde de koers van de PvdA in zwaar weer te blijven volgen? En hoeveel moed heeft het gekost om, na alle strubbelingen van de afgelopen tijd, zelf de beslissingen te nemen die hij nu genomen heeft? Ik kan niets anders dan mijn diepe bewondering voor hem uitspreken, en ook voor alles wat hij voor Drenthe en de partij heeft betekend.

Ik kom er ronduit voor uit: ik was totaal geschokt door de snelheid waarmee zaken zijn afgehandeld, en heb in de discussies binnen de fractie van de afgelopen maandag- en dinsdagavond lange tijd geworsteld met de vraag: kunnen wij als fractie wel door in deze coalitie? En zo ja: hoe komen we als PvdA terug in dit college? En kunnen we dit, in het licht van onze idealen en ons streven naar 'nieuwe' politiek – open, transparant en Van Waarde – als volledige fractie rechtvaardigen richting onze toch al zwaar op de proef gestelde achterban? Maar ook: hoe kunnen we onze idealen vanuit het verkiezingsprogramma en uit het coalitieakkoord nog bereiken wanneer we toch besluiten te gaan. Na de discussies hierover hebben enkelen van onze fractie ook – in de vuurlinie van de interne discussies – de elegantie getoond die een partij als de onze verdient: een unaniem besluit om door te gaan, met als doel om er samen sterker uit te komen.

Het was Ard die gisteravond zelf via RTV Drenthe naar buiten bracht: we moeten kijken naar de toekomst. De toekomst van Drenthe, de toekomst van de PvdA als partij en het toekomstige vertrouwen van de burger in de Drentse politiek. Na een week als deze is het baken dat we als sociaaldemocraten aan de horizon hebben gezet door alle mist wellicht niet of nauwelijks zichtbaar, maar die mist trekt ook weer op. De vraag die ons de aankomende weken en maanden voorligt is welke koers we willen varen in de richting van ons gezamenlijke einddoel. Dat is en blijft mijns inziens een op solidariteit gestoelde samenleving, met kansen voor iedereen en een overheid die mensen en organisaties ondersteunt die die hulp het hardst nodig hebben. De kwestie over wie ons daar als nieuwe gedeputeerde en opvolger van Ard bij gaat helpen is nog niet beslecht. Daar is ook de stem van u als lid – via ledenvergaderingen zoals deze – voor mij een belangrijke factor in. Laten we iemand zoeken die in de geest van de lijn die door Ard – en met hem vele andere partijleden – is ingezet, onze punten kan waarmaken. Dat is dan ook mijn oproep aan onze leden: laten we na alle tumult naast elkaar gaan staan en samen de koers vasthouden. Verdere splijtingen en conflicten leveren alleen maar meer verliezers op, en die heeft dit drama al genoeg.

Wat voor mij als PvdA-Statelid in mijn afwegingen de doorslag heeft gegeven is dat we als fractie een sterk team hebben, een zevental mensen die, ieder vanuit zijn eigen achtergrond, karakter, expertise en belevingswereld politiek bedrijft en daarmee dingen voor de Drenten gedaan wil krijgen. De opgave die voor ons ligt is geen gemakkelijke, maar ik heb er vertrouwen in dat we die opgave met elkaar – schouder aan schouder – wel aan kunnen. Daar wil ik graag mijn bijdrage aan blijven leveren.

Partijgenoten, ik hoop dat ik met deze brief mijn standpunt in deze kwestie helder genoeg heb gebracht. Ik wens de vergadering veel sterkte en wijsheid toe en hoop dat respect voor ieders mening, hoe uiteenlopend ook, voorop blijft staan.

Rudolf A.A. Bosch

